

ΟΜΑΔΙΜΟΝ

ΤΕΥΧΟΣ 5

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007
ΤΙΜΗ 2€

**ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ
ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ...**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εισαγωγικό	σελ. 1
Γρηγόρης Αυξεντίου	σελ. 3
Πατριωτισμός	σελ. 7
Επικηρυγμένοι και καταζητούμενοι	σελ. 12
Η δεύτερη μάχη του Λεβιδίου	σελ. 16
Το μονοπάτι μας οδηγεί	σελ. 19
Η απάτη του καθεστωτικού αντιρατσισμού	σελ. 20

“ΟΜΑΙΜΟΝ”
Ανένταχτο έντυπο
Τεύχος 5ο
e-mail: omaimon_hellas@yahoo.gr

Αγαπητέ αναγνώστη,

Το περιοδικό μας αισίως έκλεισε έναν γεμάτο χρόνο ζωής. Πέρσι τον Νοέμβριο εξεδόθη το πρώτο τεύχος, φτάσαμε αισίως τα 5 και, απ'ότι φαίνεται, οι προοπτικές είναι ευοίωνες για να συνεχίσουμε.

Μετά από έναν χρόνο λοιπόν, εκτιμούμε ότι ίσως είναι η κατάλληλη στιγμή για έναν πολύ σύντομο απολογισμό.

Σίγουρα είμαστε ευτυχείς που καταφέρνουμε να είμαστε συνεπείς στην έκδοση του περιοδικού ανα τρίμηνο. Μπορεί αυτό να ακούγεται δεδομένο, αλλά όταν μιλάμε για ένα ανεξάρτητο έντυπο του οποίου η σύνταξη και η έκδοση στηρίζεται σε μία ολιγομελή ομάδα εργαζομένων, τότε η συνέπεια δύσκολα μπορεί να θεωρείται δεδομένη.

Θεωρούμε ότι το επίπεδο των άρθρων είναι ικανοποιητικό, αν και υπάρχουν πολλά περιθώρια βελτίωσης. Τα θετικά σχόλια από διάφορους συναγωνιστές είναι σίγουρα πολύ ενθαρρυντικά για την προσπάθειά μας.

Όπως έχουμε ξαναπεί, και το επαναλαμβάνουμε, δεν έχουμε την παράλογη αλαζονική απαίτηση να συμφωνούν όλοι με όλα όσα γράφουμε. Στην παρούσα φάση είναι απολύτως θεμιτό να υπάρχουν διαφωνίες επί ιδεολογικοπολιτικών θεμάτων, υπό την αυστηρή προϋπόθεση ότι θα κινούνται σε συγκεκριμένα πλαίσια. Πιστεύουμε στην δυνατότητα σύνθεσης διαφορετικών, αλλά συγγενών, εθνικιστικών απόψεων και προς αυτήν την κατεύθυνση προσπαθούμε να συνεισφέρουμε.

Ο αρνητισμός, ο στείρος δογματισμός και η υιοθέτηση ουτοπικών υπερ-επαναστατικών (=ψευδοεπαναστατικών) θέσεων δεν μας απασχολούν, ούτε πρόκειται να μας απασχολήσουν.

Μες στα πλαίσια αυτής της σύνθεσης είναι απολύτως φυσιολογικό να υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις ανάλογα με το άρθρο και τον συντάκτη. Είναι επίσης λογικό σε κάποια πράγματα να έχουμε αναθεωρήσει κάποιες θέσεις μας. Π.χ. αρχικά είχαμε πει ότι δεν επιθυμούμε κανέναν αυτοπροσδιορισμό. Αντιλαμβανόμαστε όμως ότι τώρα πια αυτό δεν έχει νόημα.

Πλέον δηλώνουμε ξεκάθαρα εθνικιστές. Ανένταχτοι εθνικιστές. Βέβαια, εθνικιστές δηλώνουν πολλοί και διάφοροι. Εδώ ακριβώς υπεισέρχεται η αναγκαιότητα της σύνθεσης που λέγαμε παραπάνω, ώστε να αποκτήσει επιτέλους ο ελληνικός εθνικισμός μία στέρεα ιδεολογική και ιστορική βάση. Πιστεύουμε ότι αυτή η σύνθεση είναι η μόνη εφικτή λύση, μακριά από ιδεοληψίες και αγκυλώσεις του παρελθόντος.

Τέλος, για να επανέλθουμε στα του περιοδικού, δεν μπορούμε παρά να είμαστε ικανοποιημένοι με τον ρυθμό και το εύρος της διανομής του αυτόν τον πρώτο χρόνο. Σίγουρα υπάρχουν και εδώ πολλά περιθώρια ανόδου, αλλά αυτό σε καμμία περίπτωση δεν είναι αυτοσκοπός. Άλλωστε, σε πρώτη φάση οι εθνικιστές στοχεύουν κυρίως στην ποιότητα και όχι στην ποσότητα. Η ποσότητα έχει νόημα μόνο αν υπάρχει το κατάλληλο ποιοτικό υπόβαθρο που θα δίνει νόημα στην ύπαρξή της...

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ

Μαχαίρας Κύπρου, 1957

Στ' ανατολικά της Λευκωσίας, καταμεσής του χρυσοπράσινου κάμπου της Μεσαορίας, πηγαίνουντας για την Αμμόχωστο, συναντά κανείς τη Λύση. Πρόκειται για την αρχαία πολιτεία που καλούνταν Ελισσώ. Εδώ γεννήθηκε το 1928 το πρώτο παιδί της οικογένειας του Πιερή και της Αντωνίας Αυξεντίου, που πήρε το όνομα Γρηγόρης. Από μικρό παιδί διέφερε απ' τα υπόλοιπα. Από μαθητής του δημοτικού δείχνει μεγάλο θαυμασμό για τους ήρωες του '21 (Κολοκοτρώνη, Ανδρούτσο και Αθ. Διάκο). Εκείνη την εποχή η Κύπρος στενάζει από την αγγλική κατοχή. Μέσα σ' αυτό το κλίμα ο εικοσάχρονος Γρηγόρης Αυξεντίου αποφασίζει να πραγματοποιήσει ένα όνειρο του. Δίνει εξετάσεις στην σχολή Ευελπίδων, αλλά αποτυγχάνει και στρέφεται στην σχολή εφέδρων αξιωματικών της Κορίνθου. Στην συνέχεια τον συναντούμε σε διάφορες μονάδες. Το 1950 το 97% ζητά την ενωση με την Ελλάδα.

Λίγο αργότερα ο Αυξεντίου μπειτα στη θρυλική ΕΟΚΑ. Τα χαράματα της 1ης Απριλίου του 1955 ξεσπά η θύελλα. Αυτή που θα χαρίσει στο εθνικό μας Πάνθεον έναν Καραολή, έναν Δράκο, έναν Παλληκαρίδη. Η Κύπρος σείεται απο τις εκρήξεις και τις ριπές. Ο Αυξεντίου επικεφαλής ομάδας ανταρτών, θα επιχειρήσει το ξημέρωμα αυτό μια εξαιρετικά δύσκολη αποστολή : να καταστρέψει τις αποθήκες πετρελαίου στην αγγλική στρατιωτική βάση της Δεκελείας. Το σαμποτάζ αποτυγχάνει και πέφτει ο Μοδεστός Παντελής ,ο πρώτος νεκρός της ΕΟΚΑ.

Στην συνέχεια περνά στον Πενταδάχτυλο και προσπαθεί να οργανώσει αντισταση. Εκεί,στην ιστορική μονή της Αχειροποιήτου,την 1η Ιουνίου του 1955 ο ήρωας παντρεύεται την μνηστή του Βασιλική. Η Βασιλική Αυξεντίου δεν θα προλάβει να ζήσει πλάι στον άντρα που διάλεξε η καρδιά της. Θα τον ξαναδεί για μόνο μια φορά ένα μήνα μετά, στο χωριό Ακανθού.

Οι Άγγλοι τον επικηρύσσουν με το ποσό των 5.000 λιρών, ενώ ο ίδιος συνεχίζει να τους χτυπά με μανία. Ο Γεώργιος Γρίβας χρίζει τον Γρηγορη Αυξεντιου διοικητή των ανταρτικών δυνάμεων Πιτσιλίας. Το Πάσχα που θα έρθει θα'ναι συγκλονιστικό. Υποβάλλεται σε εγχείρηση σκοληκοειδιτιδας και μεταφέρεται στο ιστορικό μοναστήρι του Μαχαίρα ,ενώ για λόγους ασφαλειας γίνεται μοναχός. Δεν περνάει πολύς καιρός και

έπειτα απο προδοσία εγκλωβίζεται στο χωριό Ζωοπηγή. Οι μαχητές της ΕΟΚΑ ξεφεύγουν χάνοντας ενα απ' τα σημαντικότερα στελέχη της οργάνωσης, τον Μάκη Γεωργαλλά, που στα 21 του χρόνια έδωσε την ζωή του για την Ελλάδα και την Ένωση. Ο Αυξεντίου αποφασίζει να κατασκευάσει ενα κρησφύγετο λίγα μέτρα πιο κάτω από το μοναστηρι του Μαχαιρά, ενώ συγχρόνως γράφει στην γυναίκα του, χωρίς να γνωρίζει οτι θα 'ναι η τελευταία του επιστολή:

"Εις την εσχάτη ανάγκη θα αγωνισθώ και θα πεθάνω σαν Έλληνας. Αλλά ζωντανόν δεν θα με πιάσουν".

Ενώ ξημερώνει η 1η μέρα του Μαΐου, τα χαράματα οι δυνάστες εισβάλουν στην μονή. Βιαιοπραγούν κατά του ηγουμένου και των μοναχών, τους χτυπούν και τους απειλούν αλλα δεν παίρνουν λέξη. Μετά από δύο ημέρες άκαρπων ερευνών οι Άγγλοι ετοιμάζονται να φύγουν. Εκείνη την στιγμή παρουσιάζεται ο αγωγιάτης της μονής που σαν νέος Εφιάλτης τους προδίδει το κρησφύγετο του Αυξεντίου. Σε λίγη ώρα το κρησφύγετο έχει γεμίσει απο εκατοντάδες Άγγλους στρατιώτες και αξιωματικούς. Ο Αυξεντίου και οι μαχητές της ΕΟΚΑ βλέπουν το τέλος τους να έρχεται. Ο Αυξεντίου τους προστάζει να τον εγκαταλείψουν και να σώσουν την ζωή τους. Εκείνοι σιωπηλοί και δακρυσμένοι αναγκάζονται να φύγουν. Ο Αυξεντίου μένει μόνος έχοντας απέναντί του τις Βρετανικές δυνάμεις. Οι επικεφαλείς αξιωματικοί τον καλούν να παραδοθεί και η

απάντηση του ατόφια Ελληνική, πιστοποιημένη απο δεκάδες αυτιά που την άκουσαν, εκείνο το βροχερό πρωινό της 3ης Μαρτίου του 1957: "ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ".

Οι Άγγλοι προσπαθούν να κάνουν έφοδο και ρίχνουν μέσα χειροβομβίδες. Ο Αυξεντίου πληγώνεται. Τότε διατάζουν τον Αυγουστή Ευσταθίου να εισέλθει στο σπήλαιο και να διαπιστώσει αν είναι νεκρός, διότι οι ίδιοι φοβούνται. Μπαίνει και βλέπει τον αρχηγό του πιγνιμένο στα αίματα κρατώντας στο ένα χερι το όπλο του. Ο Αυγουστής αντί να εξέλθει και να σώσει το τομάρι του, αρπάζει ένα άλλο αυτομάτο και κάθετα δίπλα στον Αυξεντίου. Η φωνή που βγαίνει απ' τη σπηλιά κάνει τους Άγγλους να παγώσουν:

"Αν θέλετε ελάτε , τώρα είμαστε δύο!!"

Η επικη μάχη του Μαχαιρά έχει ξεκινήσει. Το βουνό σσειται από εκρηξεις. Οι Άγγλοι έχουν ήδη χάσει αρκετούς άντρες, και γι'αυτό δεν πλησιάζουν μετωπικά. Βλέποντας πως η στρατηγική που ακολούθησαν μέχρι τώρα δεν είχε αποτέλεσμα, βάζουν μπροστά ένα σατανικό σχέδιο. Αφού

δεν έβγαναν θα τους έκαιγαν ζωντανούς! .Περιέβρεξαν το κρησφύγετο με βενζίνη και σαν ολο το χώμα μούσκεψε, πέταξαν μέσα στη σπηλιά εμπρηστικές βόμβες. Ακολούθησε κόλαση. Η ίδια η κόλαση!!! Ο Αυγουστής Ευσταθίου πετάχτηκε έξω, μαύρος από τους καπνούς, για να συλληφθεί σχεδόν αμέσως. Ο Αυξεντίου καίόμενος σαν λαμπάδα σύρθηκε πυροβολώντας ως το στόμιο της εισόδου, για να πετάξει την

τελευταία χειροβομβίδα πριν ξενυχήσει. Από την σωρό του δεν είχε απομείνει παρά μια μάζα καμμένη. Ο παπάς που πήγε να τον κηδεύσει την επόμενη μέρα, διηγήθηκε ότι δεν ξεχώριζε στον νεκρό Αυξεντίου ούτε πρόσωπο, ούτε λαιμό, ούτε τίποτα. Μόνο μια μάζα κρέας με πηχτό μαυρισμένο αίμα. Το Associated Press μετέδωσε ότι μέχρι που ξενύχισε, μαχόμενος επί δέκα ώρες ο Αυξεντίου έριξε πάνω από 1000 σφαίρες και πολλές χειροβομβίδες. Σκότωσε 47 Άγγλους στρατιώτες και τραυμάτισε πολλούς περισσότερους.

Ο Αυξεντίου έφυγε στα 29 του χρόνια. Θα ζει για πάντα στις καρδιές μας και θα μας θυμίζει το χρέος μας για **ΕΝΩΣΗ** και **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**.

ΑΝ ΠΡΟΧΩΡΗΣΩ, ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΜΕ

ΑΝ ΥΠΟΧΩΡΗΣΩ, ΣΚΟΤΩΣΤΕ ΜΕ

ΑΝ ΜΕ ΣΚΟΤΩΣΟΥΝ, ΕΚΔΙΚΗΘΕΙΤΕ...

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ

Στην σημερινή Ελλάδα, ένας από τους αρκετά δημοφιλείς αυτοπροσδιορισμούς είναι αυτός του πατριώτη. Η πλειοψηφία του κόσμου δηλώνουν πατριώτες. Υπάρχει βέβαια και μία μειοψηφία (με δυσανάλογα μεγάλη επιρροή στα ΜΜΕ, τα Πανεπιστήμια και την πολιτική) που απεχθάνεται την λέξη Πατρίδα ή οποιοδήποτε παράγωγό της. Αυτοί είναι κυρίως αριστεριστικών, διεθνιστικών, αναρχικών, νεοφιλελεύθερων και γενικότερα ανθελληνικών τάσεων. Αυτοί οι τελευταίοι δεν πρόκειται να μας απασχολήσουν στο παρόν άρθρο.

Ο πατριωτισμός είναι μία έννοια γενικώς αποδεκτή και ορίζεται πάρα πολύ εύκολα:

Πατριωτισμός είναι η αγάπη προς την Πατρίδα. Τόσο απλά. Όσο απλή έννοια όμως και να δείχνει ο πατριωτισμός, άλλο τόσο ασαφής είναι.

Η αγάπη για την Πατρίδα είναι (όπως και κάθε είδους αγάπη) ένα συναίσθημα. Τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο. Και ως συναίσθημα που είναι, δεν μπορεί παρά να είναι αφηρημένο και όχι συγκεκριμένο, καθώς ο καθένας το αντιλαμβάνεται με διαφορετικό τρόπο. Δεν είναι ιδεολογία ούτε πολιτική θέση.

Υπάρχουν πολιτικοί και κόμματα που λένε ότι ο πατριωτισμός είναι η ιδεολογία την οποία ασπάζονται. Αβασίσιμος ισχυρισμός, και ολίγον επιλόλαιος.

Ιδεολογία είναι ένα σύνολο ιδεών συμβατών μεταξύ τους. Είναι κάτι συγκεκριμένο και οριοθετημένο. Ο πατριωτισμός δεν είναι ιδεολογία. Είναι συναίσθημα. Μπορεί σίγουρα να αποτελέσει

συνιστώσα μίας ιδεολογίας. Από μόνος του όμως δεν είναι ιδεολογία.

Αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι φτάνουμε σε αδιέξοδο εάν προσπαθήσουμε να ορίσουμε την "πατριωτική ιδεολογία".

Υπάρχουν πολλές εκδοχές του πατριωτισμού και αυτό είναι φυσιολογικό αφού μιλάμε για μία ασαφή και αφηρημένη έννοια. Αυτοαποκαλούμενοι πατριώτες υπάρχουν στους περισσότερους πολιτικούς χώρους (όχι σε όλους βέβαια), σε κάθε οικονομική τάξη, σε κάθε επαγγελματική ομάδα, σε κάθε κοινωνικό κίνημα.

- Υπάρχουν πατριώτες που υπερασπίζονται την φιλελεύθερη οικονομία και τον καπιταλισμό, διότι θεωρούν ότι μέσω αυτών μπορεί να επέλθει η ευημερία της Πατρίδος. Σίγουρα κάποιος εξ'αυτών μιλάνε συμφεροντολογικά και υποκριτικά, αφού είναι στυγνοί κεφαλαιοκράτες που ενδιαφέρονται μόνο για να αυξήσουν τα κέρδη τους χρησιμοποιώντας τον πατριωτισμό σαν "άλλοθι", αλλά υπάρχουν και πολλοί απλοί καθημερινοί άνθρωποι

(μη-κεφαλαιοκράτες) που είναι υπέρ του φιλελευθερισμού όντας συγχρόνως πατριώτες.

Αυτοί αγνοούν ότι:

α) Το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα.

β) Ο κυριότερος φορέας της εθνοκτόνου παγκοσμιοποίησης είναι ο καπιταλισμός που στον διάβα του ισοπεδώνει πατρίδες, έθνη, θρησκείες, παραδόσεις, φυλές, εργασιακά δικαιώματα, οικολογική ισορροπία.

γ) Το φιλελεύθερο καθεστώς της ελεύθερης αγοράς δηλητηριάζει τις ψυχές των ανθρώπων αφού τους εγκλωβίζει στο ατέρμονο κυνήγι του κέρδους.

δ) Ο καπιταλισμός και ο φιλελευθερισμός οδηγούν σε εξαθλίωση μεγάλα τμήματα του λαού, πράγμα που διασπά την κοινωνική μας συνοχή.

- Υπάρχουν πατριώτες που θεωρούν ότι η Πατρίδα μας θα πρεπε να ακολουθήσει μία καθαρά φιλοαμερικανική εξωτερική πολιτική, προκειμένου να αποκομίσει οφέλη από την συμπόρευσή της με την υπερδύναμη.

Αυτοί αδυνατούν να αντιληφθούν ότι ο αντιαμερικανισμός δεν περιορίζεται στην

στάση των ΗΠΑ απέναντι στα εθνικά μας θέματα. Ο αντιαμερικανισμός μας βασίζεται πρωτίστως στην απόρριψη του αμερικανόφερτου υπερκαταναλωτικού αστικού τρόπου ζωής που έχει επιβληθεί στον δυτικό κόσμο.

- Υπάρχουν πατριώτες που είναι ένθερμοι αντιρατσιστές, βλέπουν με συμπάθεια τους λαθρομετανάστες που έχουν εισβάλλει στην Πατρίδα μας ελέω ενός νεφελώδους ψευτοανθρωπισμού, και άνετα μπορούν να θεωρήσουν συμπατριώτη τους έναν μαύρο, έναν γύφτο ή έναν κίτρινο αρκεί αυτός να μιλάει ελληνικά ή να έχει ελληνικό όνομα. Μπορούν κάλλιστα να συγκινηθούν βαθύτατα αν δούνε να παρελαύνει ένας αλλόφυλος με την ελληνική σημαία..

Εδώ δεν μιλάμε πλέον για άγνοια, αλλά για ασχετοσύνη. Η Πατρίδα είναι άρρηκτα δεμένη με το Έθνος, αφού είναι ο ζωτικός του χώρος. Θεμέλιο του Έθνους είναι η κοινή φυλετική καταγωγή. Αν διασπαστεί η φυλετική ομοιογένεια, τότε το Έθνος διαλύεται. Συνεπώς, είναι τουλάχιστον γελοίο να υπάρχουν αντιρατσιστές πατριώτες που να είναι -άμεσα ή έμμεσα- υπέρ της φυλετικής μας νόθευσης.

- Υπάρχουν πατριώτες που είναι εξίσου ένθερμοι αντιφασίστες, πιστεύουν ακράδαντα ότι στον Β'Π.Π. ηττήθηκε το απόλυτο κακό, απορρίπτουν οποιοδήποτε μη-δημοκρατικό καθεστώς και είναι αφοσιωμένοι στον κοινοβουλευτισμό.

Αυτοί απλά έχουν αποδεχτεί ασυζητητί την μεταπολεμική νευροψυχωτική προπαγάνδα που έχει δαιμονοποιήσει τους ηττημένους του Β'Π.Π και έχει εξιδανικεύσει τους νικητές και συνακόλουθα την κοινοβουλευτική δημοκρατία. Έχουν ευνουχιστεί πνευματικά σε τέτοιο βαθμό που θεωρούν ότι μετά την δημοκρατία είναι

το χάος! Ξεχνάνε ότι κανένα πολίτευμα δεν είναι αιώνιο και φυσικά κανένα πολίτευμα δεν είναι πάνω από την Πατρίδα! Αγνοούν επίσης ότι η διαχρονική πορεία των Ελλήνων σε καμία περίπτωση δεν ταυτίζεται με την δημοκρατία. Συγχρόνως κλείνουν τα μάτια στα μύρια όσα δεινά έχει επιφέρει η δημοκρατία στον τόπο μας.

- Υπάρχουν πατριώτες που, τελείως λανθασμένα, έχουν ταυτίσει την Πατρίδα με το κράτος και θεωρούν ότι τα πατριωτικά τους καθήκοντα εκπληρώνονται με το να πληρώνουν τους φόρους, να πάνε στρατό και να σέβονται τις δυνάμεις καταστολής που τους "προστατεύουν" κτλ.

Αυτοί αγνοούν την πολύ εύστοχη ρήση του μεγάλου Έθνικ Δραγούμη, που σήμερα είναι περισσότερο επίκαιρη παρά ποτέ:

"Όταν το Κράτος λειτουργεί αντεθνικά, τότε φωνάζω:

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ - ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ"

Υπάρχουν βέβαια και κάποιοι που πραγματικά πιστεύουν ότι το σημερινό κράτος και οι μηχανισμοί του λειτουργούν με τρόπο ωφέλιμο (!!!!) για το Έθνος. Αυτούς δεν μπορούμε να τους βοηθήσουμε, διότι η ηλιθιότητα είναι ανίκητη.

- Υπάρχουν πατριώτες που είναι έτοιμοι (θεωρητικά πάντα...) να πάνε να πάρουνε την Πόλη και να κάνουνε παρέλαση μπροστά στην Αγία Σοφία.

Αυτοί ζούνε στην κοσμάρα τους, αγνοούν τα πραγματικά προβλήματα της καθημερινότητας, και φαντασιώνονται εν μέσω δεύτερης και τρίτης ονειρώξεως, μεγαλειώδεις εκστρατείες. Δεν έχουν καμμία επαφή με την πραγματικότητα.

- Υπάρχουν πατριώτες που έχουν ξεχάσει ότι είναι πατριώτες αλλά το θυμούνται μόνο όταν κερδίζει η εθνική,

οπότε και βγαίνουν στους δρόμους ανεμίζοντας σημαίες, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που ανεμίζουν και τα κασκόλ της ομάδας τους στο γήπεδο. Πολλοί εξ'αυτών είναι ζητωπανηγυρτζήδες που απλά ψάχνουν να βρουν διασκεδαστικούς τρόπους για να περνάνε την ώρα τους. Άλλοι είναι τόσο χαμηλής αντίληψης που θεωρούν ότι η Πατρίδα μας εξυψώνεται αν κερδίσουμε έναν ποδοσφαιρικό ή καλαθοσφαιρικό αγώνα, ή αν κερδίσουμε την... Eurovision!!! Δεν καταλαβαίνουν ότι εγκλωβίζοντας τον όποιο πατριωτισμό τους σε τέτοιες εκδηλώσεις το μόνο που καταφέρνουν είναι να παίζουν το παιχνίδι του συστήματος που έχει κατασκευάσει τέτοιες (ακίνδυνες για το ίδιο) διόδους εκτόνωσης της εθνικής υπερηφάνειας.

- Υπάρχουν πατριώτες με μηδενική δράση που αρκούνται στο να βγάζουν πύρινους πατριωτικούς λόγους στον καναπέ τους, στην καφετέρια ή στην ταβέρνα, αλλά την επόμενη μέρα το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η τσέπη τους, η καλοπέρασή τους και το στενό τους προσωπικό ή οικογενειακό συμφέρον. Αυτοί δεν μπορούν (ή δεν θέλουν) να αντιληφθούν ότι τα λόγια είναι κενά νοήματος, αν δεν συνοδεύονται από έργα και από μία ανάλογη στάση ζωής.

- Υπάρχουν πατριώτες αριστεροί που θεωρούν ότι ο μοναδικός δρόμος για τον πατριωτισμό της Πατρίδος μας από τα αδιέξοδα της παγκοσμιοποίησης, είναι ο μαρξισμός!!! Και όμως.. υπάρχουν ΚΑΙ τέτοιοι..

Πρόκειται είτε για μπερδεμένους κομμουνιστές που προσπαθούν να συμβιβάσουν τα ασυμβίβαστα, είτε για καιροσκόπους που θέλουν να κάνουν εντόπωση και να τραβήξουν τα βλέμματα επάνω τους εισάγοντας τα δήθεν πρωτοποριακά ιδεολογήματά τους.

Υπάρχουν και άλλα είδη "πατριωτισμών", που σίγουρα τώρα μας διαφεύγουν. Απλά αναφέραμε ενδεικτικά κάποια χαρακτηριστικά παραδείγματα, χωρίς να υπεισέλθουμε σε ιδιαίτερες αναλύσεις, καθώς ο καθένας από τους "πατριωτισμούς" που είδαμε παραπάνω μπορεί κάλλιστα να αποτελέσει θέμα ενός ολόκληρου άρθρου. Οι περισσότεροι εξ'αυτών των "πατριωτισμών" απορρέουν από την αγωνία του μέσου πατριώτη να αποδείξει ότι "δεν είναι ακραίος" και ότι "δεν είναι απειλή για το δημοκρατικό πολίτευμα". Δεν παύουν όμως να είναι ενδεικτικές του απίστευτου χάους που χαρακτηρίζει την έννοια του πατριωτισμού.

Δεν έχουμε λόγο να αμφισβητήσουμε τα πατριωτικά αισθήματα κανενός (πλην εξαιρέσεων, όπως θα δούμε αμέσως

παρακάτω), αλλά είναι ολοφάνερο ότι ο πατριωτισμός είναι τόσο ασαφής που ο καθένας μπορεί να τον ερμηνεύσει όπως θέλει.

Ένα κραυγαλέο παράδειγμα ήταν η πρόσφατη προεκλογική περίοδος. Είδαμε τα δύο μεγάλα κόμματα να μιλάνε για έναν "νέο πατριωτισμό" και να ανεμίζουν ελληνικές σημαίες. Ποιοι; Αυτοί που εναλλάξ καταστρέφουν την Πατρίδα μας. Αυτοί που υπέστειλαν την ελληνική σημαία από τα Ίμια (ΠΑΣΟΚ), και αυτοί που δηλώνανε ότι "είναι αναφαίρετο δικαίωμα των αναρχικών να καίνε την σημαία" (ΝΔ)!!!! Σίγουρα, στην περίπτωση τους μιλάμε για πατριδοκαπηλία της χειρόστης μορφής. Αυτή η πατριδοκαπηλία όμως βασίζεται στην εξ ορισμού ασαφή έννοια του πατριωτισμού.

Αυτό που θέλουμε να τονίσουμε είναι ότι ο πατριωτισμός από μόνος του δεν αρκεί. Όπως είδαμε, υπάρχουν διάφορες κατηγορίες πατριωτών που είναι παντελώς ανεργάτιστοι και είναι κυριολεκτικά θύματα του συστήματος.

Η αγάπη για την Πατρίδα, δηλαδή ο πατριωτισμός, είναι το Α, δεν είναι όμως και το Ω. Είναι μία καλή αρχή, είναι μία βάση πάνω στην οποία πρέπει να χτίσει αυτός που ανησυχεί για το μέλλον της Πατρίδος του. Αν δεν το κάνει αυτό και παραμένει σε μία γενική και αόριστη αγάπη για την Πατρίδα δίχως σαφείς ιδεολογικές αναφορές και αντίστοιχες πράξεις, τότε το σίγουρο είναι πως ο πατριωτισμός του θα αλλοιωθεί από τις βλαβερές αστικές επιρροές του απάνθρωπου ανθελληνικού συστήματος.

Θα καταντήσει ένας στείρος, κενός νοήματος πατριωτισμός που θα είναι φυσικά τελείως ακίνδυνος για το υπάρχον ανθελληνικό κατεστημένο. Θα καταντήσει ένας αστικός πατριωτισμός που θα έχει

απολέσει προ πολλού την αγνότητά του και θα είναι μία απλή παραφύδα του συστήματος. Αυτός ο αστικός πατριωτισμός, ουσιαστικά θα έχει πάψει να είναι πατριωτισμός. Θα είναι μία υβριδική μετάλλαξη του. Θα είναι το άλλοθι ενός ολόκληρου λαού που βαδίζει προς τον γκρεμό διατυμπανίζοντας συγχρόνως τον πατριωτισμό του. Η κορύφωση της αυτοτύφωσης και της αυτοκαταστροφής.

Ο πατριωτισμός πρέπει να χρησιμοποιείται όχι σαν ένα στατικό σημείο αναφοράς, αλλά σαν ένα εφαλτήριο για δημιουργία ενός νέου ιδεολογικού ρεύματος με ξεκάθαρες θέσεις και στόχους.

Τα πράγματα είναι ξεκάθαρα. Από την στιγμή που κάποιος δηλώνει και είναι πατριώτης, πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι μπροστά του ανοίγονται δύο δρόμοι:

Ο πρώτος δρόμος τον οδηγεί να κινείται στα πλαίσια της πολιτικής ορθότητας, του ατομικισμού, του άκριτου υπερσυντηρητισμού, της αδράνειας, της αυτοαναίρεσης. Έτσι καθίσταται τελείως ακίνδυνος, πέφτει σε τέλμα και μοιραία απονευρώνεται.

Ο δεύτερος δρόμος τον κάνει φορέα ριζοσπαστικών εθνικιστικών και κοινωνικών αντιλήψεων, τον βοηθάει να αναπτύξει πραγματικά ελεύθερη και αδέσμευτη σκέψη και μοιραία τον οδηγεί σε ρήξη με το σάπιο κατεστημένο.

Προσπαθούμε να είμαστε ρεαλιστές. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η πλειοψηφία των πατριωτών διαλέγει και θα διαλέγει τον πρώτο δρόμο. Αυτό δεν μας προξενεί εντύπωση. Είναι δεδομένο ότι πάντα οι πολλοί διαλέγουν τον εύκολο δρόμο. Από τις μάζες δεν μπορούμε να έχουμε παράλογες απαιτήσεις, πόσο μάλλον αν μιλάμε για την σημερινή παρακμαϊκή εποχή.

Σε πρώτη φάση, εμάς μας ενδιαφέρει αυτή η εκλεκτή μειοψηφία που θα τολμήσει και θα κάνει το βήμα παραπάνω και βασιζόμενη στο πατριωτικό της συναίσθημα θα αναπτύξει μία ριζοσπαστική εθνικιστική συνείδηση, απορρίπτοντας συγχρόνως τον εκφυλισμένο καθωσπρεπίστοκο αστικό πατριωτισμό των πολλών.

Αυτοί οι λίγοι, αργά ή γρήγορα θα καθοδηγήσουν και τους πολλούς, ο πατριωτισμός των οποίων θα βρίσκεται σε λανθάνουσα κατάσταση και θα έχει αλλιωθεί από τις επιρροές του αστισμού. Άλλωστε αυτό πάντα συνέβαινε, συμβαίνει και θα συμβαίνει στην Ιστορία.

Οι λίγοι δείχνουν τον δρόμο και οι πολλοί ακολουθούν.

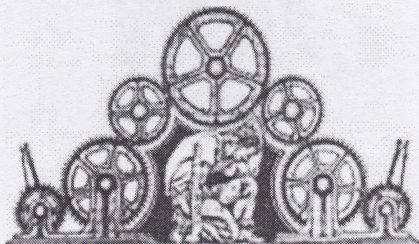
ΕΠΙΚΗΡΥΓΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΖΗΤΟΥΜΕΝΟΙ

Η Ελληνική κοινωνία στο σύνολον της, δηλαδή το έθνος, απολαμβάνει τους καρπούς της ειρηνικής περιόδου από τον τελευταίο πόλεμο που ενεπλάκησε, τον συμμοριτοπόλεμο ή κατά το political correct, τον εμφύλιο.

Με το πέρασ του «εμφυλίου», τα επίσημα όργανα διοικήσεως, η πολιτική ηγεσία του τόπου και οι κυβερνήσεις που σχηματίστηκαν, καθ'όλο το διάστημα μέχρι σήμερα, εργάστηκαν μάλλον προς ίδιον συμφέρον, με ελάχιστες εξαιρέσεις, παρά δια το όφελος του λαού και της Πατρίδος.

Παρατηρώντας το παρόν, ο καθένας από εμάς, δεν είναι δύσκολο να διακρίνει την κατάντια που έχει περιπέσει η Πατρίδα σε όλους τους τομείς. Βέβαια αυτό το βλέπουν κάτι τύποι σαν και μας που μάλλον αποτελούμε, όχι την εξαίρεση στον κανόνα, αλλά τα μαύρα πρόβατα του σύγχρονου συστήματος και αποκαλούμαστε σταγονίδια του παρελθόντος ή απλώς απολιθώματα!

Είναι ιστορικά αποδεδειγμένο ότι, το η Ελλάς μετά την Μεγάλη Επανάσταση πριν από 190 χρόνια, μπορεί να κήρυξε την Εθνική της Ανεξαρτησία, αλλά προσυπέγραψε και την Κρατική της Δουλεία στα ξένα Αφεντικά και έκτοτε ως πραγματική Ψωροκόσταйна, σέρνεται

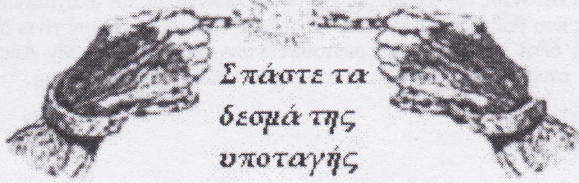

υποτακτικά πίσω από τους «προστάτες» της.

Για να επανέλθουμε στο σήμερα, η Ελλάς προείπαμε ότι έχει τελματώσει σε όλα τα επίπεδα. Πολιτισμό πλέον δεν παράγουμε, το ελληνικό πνεύμα σιγοσβήνει λόγω του άκρατου μιμητισμού και της εκ του πονηρού άπλετης εισαγωγής βαρβαρικής υποκοουλτούρας. Η παραγωγική δυνατότητα της χώρας σε αγροτικά προϊόντα στενάζει κάτω από την πίεση των διεθνούς κεφαλαίου και μην μπορώντας να αντέξει το υψηλό κόστος παραγωγής περνάει σιγά, σιγά στα χέρια των ξένων επενδυτών. Οι μικρομεσαίοι επαγγελματίες στενάζουν υπό την πίεση της βαρύτερης φορολογίας και σε συνδυασμό με την αστάθεια της αγοράς και την έλλειψη χρήματος, πραγματικού, όχι γραμματίων, επιταγών, πιστωτικών καρτών κτλ κλείνουν τα μαγαζιά τους υπό την απειλή των μεγάλων πολυεθνικών πολυκαταστημάτων τα οποία χαίρουν κάθε κρατική επιχορήγησης και διευκόλυνσης.

Ο στρατός είναι υποχείριο των πολιτικών ορέξεων της εκάστοτε κυβέρνησης, το αξίωμα του στρατιωτικού έχει χάσει παντελώς το κύρος του παρελθόντος και οι στρατιωτικοί καριέρας είναι πλέον αυτοί που ονειρεύονται τότε να πετάξουν τη στολή και να πολιτευτούν. Το εθνικό σύστημα υγείας, ανήμπορο να εξασφαλίσει στον ασφαλιζόμενο τα απαιτούμενα, μας και ο Τσοβόλας από τότε είχε φροντίσει να τα δώσει όλα... και ως δια μαγείας άδειασαν τα ταμεία των ασφαλιστικών φορέων και όχι μόνο. Η παιδεία, καληνύχτα... Ο εργάτης,

καληνύχτα. Οι συνταξιούχοι, καληνύχτα... καληνύχτα... και ποτέ δεν ξημερώνει σε τούτη την άμοιρη χώρα. Τα μόνα που λειτουργούν εδώ είναι η γημοκρατία (μεγάλη η χάρη της...) και η παραγωγή δημοσίων υπαλλήλων.

Η δημοκρατία πρώτα, διότι ως θεσμός έχει συνδεθεί άμεσα με την λευτεριά της χώρας από τους χουνταίους (αχ βρε Παπαδόπουλε τι πήγες κι έκανες) την αιματοβαμμένη εκείνη νύχτα της επαναστάσεως του Αλιώτη, του Παπουτσή, της Δαμανάκη και των άλλων Πολυτεχνειο-παίδων και κατά δεύτερο, οι δημόσιοι υπάλληλοι διότι αποτελούν τον εύκολο τρόπο παραγωγής ψηφοφόρων ζώων.

Η Πατρίδα συρρικνώνεται και διασύρεται καθημερινά με τον χειρότερο τρόπο. Οι καρεκλοκένταυροι και οι χαρτογιακάδες, όπως λέει και μία ψυχή, κάνουν κουμάντο και λαός ενώ υποφέρει και στενάζει, αποχυνωμένος στήνεται στην τηλεόραση και βλέπει Fame Story και ποδόσφαιρο!!! Ασύλληπτο και όμως νεοελληνικό.

Εμείς από την μεριά μας οφείλουμε να κάνουμε αυτό που είναι στο χέρι μας να κάνουμε. Ας διαφυλάξουμε ότι μπορούμε από τους εαυτούς μας. Μην μας υπνωτίσουν και μας σκλαβώσουν. Μην μας αλλοιώσουν και μας μεταλλάξουν σε Νεοέλληνες. Η Πατρίδα είναι το μέγιστο

αγαθό που μας έδωσε ο Θεός πάνω σε τούτη τη γη.

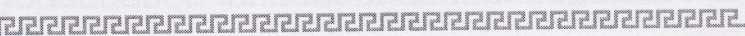
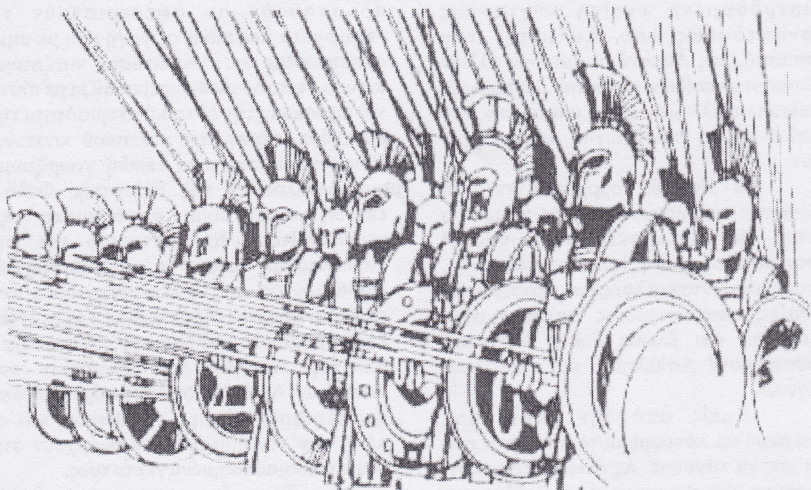
Κατηγορούμαστε για φασίστες και εθνικιστές επειδή αυτοί είναι απάτριδες και προδότες. Είμαστε ακραίοι και αντιδραστικοί όταν ζητούμε Ελευθερία και Κοινωνική Δικαιοσύνη για την Πατρίδα και τους Έλληνες, όταν ζητούμε ισχυρό Κράτος με εθνική συνείδηση και ελεύθερη αυτοδιοίκηση. Όταν όλοι οι άλλοι προσπαθούν αν σφετεριστούν τα δικαιώματα μας πάνω στην γη που με αίμα οι παππούδες μας ελευθέρωσαν, να ζητάμε ισχυρό στρατό που θα υπερασπίζει με πίστη και αφοσίωση την εδαφική ακεραιότητα της Πατρίδος, πέραν του πολιτικού κόστους. Είμαστε απολιθώματα επειδή γνωρίζουμε την μεγαλοσύνη της Ελληνικής Φυλής, επειδή αυτοί είναι φαντάσματα της νεοελλαδίτσας του αστισμού και της καρέκλας και θέλουν να μας εξοντώσουν επιβάλλοντας μας φιλελευθερισμούς και ευρωσυντάγματα της σκλαβιάς. Για την Νέα τάξη είμαστε αριθμοί σε στατιστικές μελέτες. Αριθμοί που παράγουν και κοστίζουν. Αριθμοί που καταναλώνουν ύλη και παράγουν κέρδη. Ο άνθρωπος και οι αξίες που τον διέπουν, δεν υπάρχουν στα νέα παγκοσμιοποιημένα γκέτα τους.

Σε αυτές τις σκοτεινές επιβολές του κατευθυνόμενου και προδοτικού κράτους εμείς δηλώνουμε αντιρρησίες, απειθαρχοί και αμέτοχοι. Βαδίζουμε μόνοι

και ανέντακτοι κάνοντας τον αγώνα μας όχι για να αλλάξουμε τον αποχαυνωμένο νεοέλληνα, αλλά εκείνους που βαθιά μέσα τους πιστεύουν ότι ακόμη δεν έχουν γίνει σκλάβοι και που κάποια στιγμή όλοι μαζί θα συμπορευτούμε στον κοινό σκοπό, την Απελευθέρωση της Πατρίδος από τους χαρτογιακάδες και τους κρατικοδίαιτους ρουφιάνους της αστικής τους δημοκρατίας...

**Μπορείτε να μας επικηρύξετε,
μπορείτε να μας κυνηγήσετε,
μπορείτε ακόμη και να μας σκοτώσετε,
όμως ένα δεν μπορείτε να κάνετε...
ΝΑ ΜΑΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΤΕ!**

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ

ΔΥΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΛΕΒΙΔΙΟΥ

Το Λεβίδι πολλές φορές στον αγώνα κατά της τουρκοκρατίας χρησιμοποιήθηκε ως στρατόπεδο και υποβλήθηκε σε μεγάλες θυσίες. Εκτός από την μάχη της 14/4/1821 έχει να επιδείξει και δεύτερη μάχη στις 13/11/1826 ενάντια σε δυνάμεις του Ιμπραήμ, υπό την αρχηγία του Αλέξη Νικολάου ή "Λεβιδιώτη"

Ο Αλέξης Νικολάου πριν την Επανάσταση ήταν ξυλουργός. Μυήθηκε στην Φιλική Εταιρεία από τον στρατηγό Π.Γιατράκο και έλαβε μέρος στον Αγώνα από τις πρώτες μέρες, πριν ακόμα την 25η Μαρτίου 1821. Στις 01/12/22 διορίζεται πλάρχης της επαρχία Ντροπολιτσάς. Πιστός φίλος του Κολοκοτρώνη, πήρε μέρος στις μάχες Βαλτετσίου, Ντροπολιτσάς, Δερβενακίων κ.α. Όταν φυλακίστηκε ο Κολοκοτρώνης παρέμεινε πιστός σε αυτόν με αποτέλεσμα να φυλακιστεί. Ο Παπαφλέσσας, υπουργός εσωτερικών τότε, εκτίμησε τις αρετές του, τον αποφυλάκισε

και τον πήρε υπασπιστή του.

Μετά τα γεγονότα στο Μανιάκι, εφάρμοσε τον κλεφτοπόλεμο με ορμητήριο την Μονή της Αγίας Ελεούσας στην Βλαχέρνα. Πήρε μέρος στην μάχη της Κώμης και αντιμετώπισε επιτυχώς την επίθεση των Τουρκοαιγυπτίων στο μοναστήρι.

Όσον αφορά την δεύτερη μάχη του Λεβιδίου, ο Νικολάου βρισκόταν στο μοναστήρι με περίπου 30 άνδρες. Με αυτούς έκανε δολιοφορές στους Τούρκους και τους είχε εξαγριώσει. Πριν τον χειμώνα του 1826, η κύρια δύναμη του στρατού του Ιμπραήμ φεύγει για την Μεσσηνία για να ξεχειμωνιάσει. Η φρουρά που έμεινε πίσω βγήκε την νύχτα της 12ης Νοεμβρίου 1826 για περιπολία. Άφησαν την κύρια δύναμή τους, περίπου 2000 άνδρες, κρυμμένη στο δάσος, και οι υπόλοιποι εξαπλώθηκαν στο Ρούσι, στον Παλαιόπυργο και στο Καλπάκι.

Ειδοποιήθηκε ο Αλέξης ότι οι Τούρκοι βρίσκονταν στον κάμπο. Τότε κινήθηκε προς το Λεβίδι. Φτάνοντας στον Αι-γιάννη το άλογό του δεν ήθελε να προχωρήσει. Οι σύντροφοί του του έλεγαν να γυρίσει πίσω διότι το άλογό του ποτέ δεν το είχε κάνει αυτό.

Ο Αλέξης συνέχισε με τα πόδια και κατέβηκε προς τον κάμπο. Οι Τούρκοι τον κυνήγησαν και τον απέκλεισαν στο ερημοκλείσι Αγ.Αθανάσιος. Ακολούθησε μάχη. Ο Αλέξης άρρησε τέσσερις άντρες στην εκκλησία και με τους υπόλοιπους τράβηξε στην θέση Βεζίτσες. Οι Τούρκοι τον κυνήγησαν αφού στο μεταξύ είχε έρθει και η κύρια δύναμη που είχε κρυφτεί στο δάσος. Σε λίγο ο Αλέξης βρέθηκε μαζί με τους άντρες του κυκλωμένος. Πολέμησε για αρκετή ώρα ηρωικά πριν σκοτωθεί. Μαζί

του σκοτώθηκαν και οι Νικολής, Κουβαβάς και άλλοι τρεις σύντροφοί του.

Την ώρα εκείνη βγήκαν εκείνοι που είχαν μείνει στην εκκλησία και άνοιξαν πυρ κατά των Τούρκων. Ακολούθησε άγρια μάχη ανάμεσα σε τελείως άνισες αριθμητικά δυνάμεις. Συνολικά από τους άνδρες του Αλέξη Νικολάου γλίτωσαν οι οκτώ.

Την άλλη μέρα μεταφέρθηκαν τα πτώματα του Νικολάου και του Κουβαβά στο μοναστήρι όπου και τα έθαψαν. Το άλογο του Αλέξη ψόφησε αφότου ξεφόρτωσαν τα πτώματα από την ράχη του...

Εκτός από τον Νικολάου και τον Κουβαβά, στην μάχη σκοτώθηκαν επίσης οι Δ.Μερμήγκης, Ι.Μερμήγκης, Καρβουνιάρης κτλ.

Η Πατρίδα αναγνωρίζοντας τις υπηρεσίες προς αυτήν του Αλέξη Νικολάου, έστειλε τα δύο παιδιά του, Κωνσταντίνο και Δημήτριο, να σπουδάσουν στο Μονάχο με υποτροφία. Για τον Νικολάου έγραψαν επίσης πολλοί ιστορικοί συγγραφείς ενώ υπάρχει και δημοτικό τραγούδι που αναφέρεται στον ηρωικό θάνατο του καπετάν-Αλέξη. Σήμερα, η προτομή του υπάρχει στην πλατεία Λεβιδίου απέναντι από το άγαλμα ενός άλλου μεγάλου αγωνιστή της Ελληνικής Επανάστασης, του Αναγνώστη Στριφτόμπολα.

ΘΗΗΤΟΙ ΤΟΙΣ ΑΘΑΝΑΤΟΙΣ ΓΟΝΥ ΚΑΙΝΑΤΕ

Το παραπάνω ιστορικό κείμενο μας το έστειλε ένας συναγωνιστής επί τη ευκαιρία της επετείου της δεύτερης μάχης του Λεβιδίου (13 Νοεμβρίου) και το δημοσιεύσαμε. Αναμφισβήτητα, είναι καθήκον μας να γνωρίζουμε για αυτούς τους άγνωστους -στο ευρύ απληροφόρητο κοινό- ήρωες του λαού μας όπως ήταν ο Αλέξης Νικολάου.

Οι Ήρωες

Μέσα σε βόλια κι οβίδων κρότους
έπεσαν νιάτα μας στον ανθό τους.

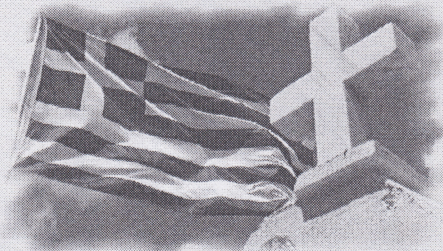
Πάνε λεβέντες, πάνε κορμιά
κι άγνωστα τά έθαψαν στην ερημιά.

Κανείς δεν ξέρει που τα έχουν θάψει,
κανείς δεν πήγε για να τα κλάψει,
κανείς δεν έκαψε για αυτά λιβάνι,
κανείς δεν έπλεξε για αυτά στεφάνι.

Ανώνυμοι ήρωες, άγνωστοι τάφοι,
κανένας όνομα σε αυτούς δεν γράφει,
μήτε το χώμα τους φιλούνε χείλη,
σταυρό δεν έχουνε μήτε καντήλι.

Μόνο μιας κόρης μαργαριτάρια
κυλούν σε τάφους που κάποια μέρα
θα γίνουν κόσμου προσκυνητάρια
και φάροι Νίκης για μία μητέρα.

Γ.Σουρής

Το Μονοπάτι Μας Οδηγεί

Πολλοί πιστεύουν ότι η συνέχεια της υλιστικής τους ζωής μπορεί να σημαίνει και ανοχή της Φύσης. Η Φύση και ο πλούτος της θα υπάρχουν μόνο όταν οι άνθρωποι που κατοικούν στον πλανήτη είναι υγιείς πνευματικά και αντιλαμβάνονται ότι η Φύση μπορεί να τους θρέψει και να τους προσφέρει ζωή. Εάν η Φύση σταματήσει να παράγει καρπούς, τότε αυτομάτως ο άνθρωπος παύει να λειτουργεί και μεταλλάσσεται, πρώτα σωματικά και έπειτα νοητικά. Για αυτόν ακριβώς τον λόγο η προστασία της Φύσης θα πρέπει να αποτελεί καθήκον για όλους τους Έλληνες.

Στην σημερινή εποχή της σήψης, της παρακμής και της αλλοτρίωσης των ιδανικών ποιος είναι εκείνος που θα ενδιαφερθεί για το φυσικό μας πλούτο; Το κράτος η μήπως οι λειτουργοί του οι άθλιοι πολιτικάνηδες; Όποιος πιστεύει και περιμένει κάτι τέτοιο έχει σοβαρό πρόβλημα και είναι βαθιά νυχτωμένος. Ας μην περιμένουμε από αυτό το άθλιο κράτος και τους πολιτικούς του, την προστασία του περιβάλλοντος διότι είναι κάτι που ποτέ δεν το έκανε και ποτέ δεν θα το κάνει, γιατί πολύ απλά εξυπηρετεί τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας.

Οι ευθύνες πλέον ανήκουν στον καθένα μας ξεχωριστά. Αν ζούσαμε στα χωριά μας και εργαζόμασταν στα δάση όπως οι πρόγονοί μας ως αγρότες, κτηνοτρόφοι και ξυλοκόποι, θα προστατεύαμε τα δάση μας από τις φωτιές. Τα περισσότερα χωριά μας αυτήν την στιγμή είναι ερημωμένα και τα υπόλοιπα κατοικούνται από υπέργηρους συμπατριώτες μας και από Αλβανούς.

Πρέπει επιτέλους να καταλάβουμε ότι η προστασία της Φύσης προϋποθέτει την ίδια μας την παρουσία στο φυσικό περιβάλλον, όσο και εάν αυτό ακούγεται ρομαντικό. Ίσως θα πρέπει να ακολουθήσουμε το παράδειγμα των Ακριτών που ζούσαν πριν από πολλούς αιώνες σε παραμεθόριες περιοχές καλλιεργώντας χωράφια που τους είχαν παραχωρηθεί και παράλληλα προστάτευαν την Πατρίδα μας από τους ξένους εισβολείς.

Η αγάπη λοιπόν για την Φύση δεν πρέπει να παραμένει στα λόγια αλλά να γίνει επιτέλους πράξη και βίωμα για τον καθέναν μας. Η κατάσταση θα αλλάξει μονό αν ξεκινήσουμε από την προσωπική μας καθημερινή ζωή.

Δεν θα αλλάξουμε ποτέ την κατάσταση αν καθόμαστε στον βολικό καναπέ του σπιτιού μας και βλέποντας τηλεόραση κλαψουρίζουμε για τον εμπρησμό των δασών μας. Η αντίδραση μας πρέπει να είναι δραστική και άμεση. Εάν τώρα κάποιοι μας χαρακτηρίσουνε τρελούς, τους απαντούμε ότι ακολουθούμε την τρέλα γιατί είναι η μόνη επιλογή μας έναντι ενός σαπισμένου και παρακμασμένου κόσμου που έχει χάσει την αίσθηση της ανθρωπιάς, και παραμένουμε πιστοί στις ηθικές αξίες της Φύσης, διότι είναι η μόνη επιλογή που μπορούμε να έχουμε όντας γνήσιοι Έλληνες. Η φυλή μας θέλει άξιους συνεχιστές της Ιστορίας. Ας αναστήσουμε τους θρύλους των προγόνων μας.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΣ ΡΙΖΕΣ

Η ΔΡΑΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟΥ ΑΝΤΙΡΑΤΕΙΣΜΟΥ

Η κυρίαρχη νεοταξίτικη φρασεολογία που κηρύττει την "ισότητα", την "ανοχή", την "πολυπολιτισμικότητα" κτλ., υποστηρίζει συγχρόνως ότι το ποιόν και η συνολική πορεία των ανθρώπων καθορίζεται από το περιβάλλον και τις διάφορες συνθήκες, και όχι από την κληρονομικότητα. Ένθερμοι υποστηρικτές αυτής της άποψης είναι βέβαια και οι πάσης φύσεως αντιρατσιστές.

Σε αυτόν τον αντιρατσιστικό καθεστωτικό μονόλογο, υπάρχει όμως και ο αντίλογος. Αυτός εκφράζεται κυρίως από την εθνικιστική / φυλετιστική πλευρά που υποστηρίζει ότι η πορεία ενός ανθρώπου καθορίζεται από τα κληρονομικά του χαρακτηριστικά (σωματικά, πνευματικά και ψυχικά) που καθορίζουν και τις αντιδράσεις του στα ερεθίσματα και στις επιδράσεις που δέχεται από το περιβάλλον. Π.χ. έτσι εξηγείται και το πολύ συχνό φαινόμενο της ύπαρξης έντονων διαφορών (πνευματικών, ψυχικών, σωματικών) μεταξύ δύο αδελφίων που μεγάλωσαν στο ίδιο οικογενειακό και κοινωνικό περιβάλλον. Οι διαφορές τους προφανώς δεν οφείλονται στο περιβάλλον, αφού μεγάλωσαν σε ίδιες συνθήκες, αλλά στα διαφορετικά κληρονομικά τους χαρακτηριστικά καθώς ακόμα και μεταξύ

στενών συγγενών μπορεί να υπάρξει διαφοροποίηση αναλόγα με τα επικρατούντα και τα υπολειπόμενα γονίδια του καθενός εξ'αυτών.

Το σύνολο των κληρονομικών χαρακτηριστικών ονομάζεται γονότυπος. Το μέρος του γονότυπου που εκδηλώνεται εξωτερικά λόγω ερεθισμάτων εκ του περιβάλλοντος ονομάζεται φαινότυπος. Το DNA είναι η βάση. Πάνω σε αυτό χτίζεται η πορεία ενός ανθρώπου.

Για να το πούμε πιο απλά:

Η κληρονομικότητα είναι ο παράγοντας καθορισμού.

Οι συνθήκες είναι οι παράγοντες επηρεασμού.

Οι αντιρατσιστές (επαγγελματίες ή ερασιτέχνες, αριστεροί ή δεξιοί) υποστηρίζουν ότι η διαμόρφωση της ανθρώπινης προσωπικότητας είναι αποκλειστικά και μόνο προϊόν παιδείας και πολιτισμού, δηλαδή καθορίζεται μόνο από τις επικρατούσες συνθήκες.

Αν ήταν έτσι όμως δεν θα υπήρχε καθόλου πολιτισμός επί του πλανήτη. Βάσει ποιας παιδείας και ποίου πολιτισμού προήχθησαν οι πρωτόγονοι άνθρωποι; Η εξέλιξή τους προφανώς δεν ήταν αποτέλεσμα παιδείας και πολιτισμού αφού στην εποχή των σπηλαίων τέτοιες έννοιες ήταν ανύπαρκτες.

Αντιθέτως, οι πρωτόγονοι άνθρωποι στην προσπάθειά τους να επιβιώσουν, αξιοποίησαν τα πνευματικά και ψυχικά τους χαρακτηριστικά (πέραν των σωματικών) ώστε να διευκολύνουν την ζωή τους. Και το αποτέλεσμα αυτής της αξιοποίησης των ιδιαίτερων τους χαρακτηριστικών, ήταν -μεταξύ άλλων- ο

πολιτισμός και η παιδεία.

Η ρίζα των πολιτιστικών διαφορών μεταξύ των διαφόρων λαών, είναι φυσικά τα διαφορετικά κληρονομικά (δηλαδή τα φυλετικά) τους χαρακτηριστικά, χωρίς να αγνοούμε βεβαίως τον ρόλο των εξωτερικών συνθηκών. Όμως, όπως είπαμε πριν, **η αντίδραση του ανθρώπου σε αυτές τις εξωτερικές συνθήκες, καθορίζεται από τα ιδιαίτερα κληρονομικά χαρακτηριστικά του.**

Το πλέον κραυγαλέο παράδειγμα που καταρρίπτει πανηγυρικά τους ισχυρισμούς των αντιρατσιστών είναι η περίπτωση των μαύρων.

Οι αντιρατσιστές υποστηρίζουν ότι το χαμηλό πνευματικό επίπεδο των μαύρων οφείλεται στις δυσμενείς κοινωνικοοικονομικές συνθήκες που εκείνοι ζουν. Ρίχνουν μάλιστα όλο το φταιξιμο στους λευκούς επειδή αυτοί υποτίθεται ότι καταδυναστεύουν τους μαύρους από την εποχή της αποικιοκρατίας μέχρι και σήμερα.

Η ιστορική πραγματικότητα όμως διαψεύδει τους αντιρατσιστές. Οι λευκοί πήγαν στην Αφρική τον 16ο-17ο αιώνα, οπότε και ξεκίνησε η αποικιοκρατία (που σαφώς και είχε πολλά μελανά σημεία), η οποία κορυφώθηκε τον 19ο αιώνα. Εώς την έλευση των λευκών στην Αφρική, οι μαύροι ήταν παντελώς υπανάπτυκτοι, δεν είχαν δημιουργήσει κανέναν πολιτισμό και ζούσαν σε ημίγρια κατάσταση. Επιστήμες, τέχνες, παιδεία, φιλοσοφία ήταν άγνωστες έννοιες. Είχαν μείνει στην Λίθινη εποχή, δηλαδή σε σχεδόν πρωτόγονη κατάσταση, εν αντιθέσει με το σύνολο της υπόλοιπης ανθρωπότητας. Για αυτήν την πολιτιστική τους καθυστέρηση δεν ευθύνονται βέβαια ούτε οι λευκοί, ούτε οι κίτρινοι, ούτε κανείς, αφού οι μαύροι ζούσαν μόνοι και ανενόχλητοι στην Αφρική επί χιλιετίες.

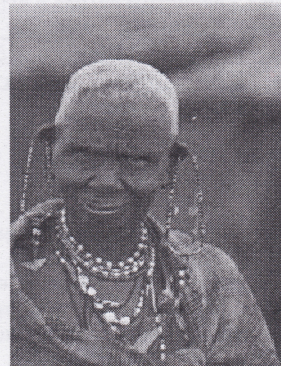
Οι αντιρατσιστές όμως επανέρχονται και δικαιολογούν τους μαύρους λέγοντας ότι ο λόγος για την πολιτιστική τους καθυστέρηση ήταν οι δυσμενείς κλιματολογικές συνθήκες που επικρατούν στην Αφρική, δηλαδή το τροπικό κλίμα. Ούτε αυτή η δικαιολογία όμως δεν στέκει.

Μιλάμε για μία ολόκληρη ήπειρο, για μία ολόκληρη φυλή, για τόσες χιλιετίες. Σε όλο αυτό το τεράστιο χρονικό διάστημα, σε μία τόση μεγάλη έκταση δεν βρέθηκαν κάποια λίγα ικανά μαυράκια να ξεπεράσουν τον σκόπελο των δυσμενών συνθηκών και να δείξουν τον δρόμο και στους υπόλοιπους;·

Δηλαδή οι Μάγιας πως κατάφεραν και δημιούργησαν έναν αξιολογότερο πολιτισμό στην ζούγκλα της Κεντρικής Αμερικής, όπου υπάρχουν κλιματολογικές συνθήκες παρόμοιες με της Αφρικής;·

Οι Αζτέκοι πως αναπτύχθηκαν πολιτιστικά στις ερήμους του Μεξικού; Οι Ίνκας πως αναπτύχθηκαν πολιτιστικά στα υψίπεδα των Άνδεων όπου οι κλιματολογικές συνθήκες δεν είναι διόλου ευνοϊκές;·

Υπάρχουν πολλές ακόμη περιπτώσεις λαών που ξεπέρασαν τις δυσμενείς συνθήκες και μεγαλούργησαν. Οι μαύροι δεν ανήκουν σε αυτούς.

Δώσαμε ένα απλό παράδειγμα του πόσο σαθρή είναι η αντιρατσιστική επιχειρηματολογία. Οι αντιρατσιστές όμως επιμένουν και, αδιαφορώντας για το ανυπόστατο των ισχυρισμών τους, διακηρύσσουν ότι αυτές οι αντιρατσιστικές τους θέσεις διέπονται από ένα πνεύμα ανθρωπισμού που είναι σε πλήρη αντίθεση με το "μίσος για τους ανθρώπους" που υποτίθεται ότι εκφράζουν οι "κακοί ρατσιστές". Είναι όμως έτσι; Ή για μία ακόμη φορά οι αντιρατσιστές-παταγαλάκια της Νέας Τάξης πέφτουν σε τραγικές αντιφάσεις;;

Ο ισχυρισμός ότι η πορεία του Ανθρώπου καθορίζεται εξ'ολοκλήρου από τις διάφορες συνθήκες (πολιτικές, κοινωνικές, οικονομικές, κλιματολογικές κ.τ.λ.), συνεπάγεται το ότι ο Άνθρωπος είναι παντελώς ανίκανος να πάει κόντρα σε αυτές. Γι'αυτό αναγκάζεται να προσαρμοσθεί σε αυτές, μην μπορώντας να υπερπηδήσει τα εμπόδια που του παρουσιάζονται. Κινείται μες στα όρια που του επιτρέπουν οι συνθήκες να κινηθεί. Ουσιαστικά δηλαδή ο Άνθρωπος καθίσταται έρμαιο των συνθηκών και ο ρόλος του στην ιστορική εξέλιξη υποβαθμίζεται δραματικά, αν δεν εκμηδενίζεται.

Αυτή η αντιρατσιστική άποψη έχει κάποια κραυγαλέα κενά:

- Έχει μικρή σχέση με την πραγματικότητα.

Υπάρχουν αρκετά παραδείγματα ανθρώπων και λαών που πήγαν κόντρα στις συνθήκες και μεγαλούργησαν. Αναφέραμε

πριν σχετικά παραδείγματα, και μάλιστα από μη-λευκούς λαούς.

- Αδυνατεί να δώσει απαντήσεις στο βασικό ερώτημα:

"Πως προέκυψαν οι διάφορες πολιτικο-κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες;;"

Η απάντηση είναι προφανής αλλά οι αντιρατσιστές την αγνοούν. Ο Άνθρωπος είναι αυτός που τις δημιούργησε. Άρα ο Άνθρωπος (δημιουργός) είναι αυτομάτως πάνω από τις συνθήκες (δημιούργημά του), οπότε είναι άτοπο το να καθορίζεται η τύχη του από αυτές.

- Είναι βαθύτατα αντι-ανθρωπιστική διότι απαξιώνει πλήρως τον ρόλο του Ανθρώπου στο ιστορικό γίγνεσθαι και τον μετατρέπει σε κομπάρσο αντί για πρωταγωνιστή, αφού τον θέλει να άγεται και να φέρεται από τις συνθήκες. Για τους αντιρατσιστές η Ιστορία δεν γράφεται από τις ικανότητες, τις πράξεις, τον χαρακτήρα, την προσωπικότητα, την πεποιθήσεις των ανθρώπων, αλλά από τον ρόλο των συνθηκών που δρουν καταλυτικά.

Υπάρχει πιο αντιανθρωπιστική άποψη από

αυτή;

Σε αυτό το τελευταίο έγκειται και η κραυγαλέα αντίφαση της αντιρατσιστικής φρασεολογίας. Από την μία διακηρύττουν τα (ψευτο)ανθρωπιστικά τους αισθήματα, και από την άλλη εκφράζουν απόψεις βαθύτατα αντιανθρωπιστικές. **Με τον φερετζέ του αντιρατσιστικού "ανθρωπισμού" υποβιβάζουν τον ρόλο του Ανθρώπου.** Είναι μία ύπουλη τακτική που βρίσκεται στο ίδιο μήκος κύματος με την "ηθική" και την νοοτροπία που εκφράζει το κατεστημένο και προπαγανδίζουν τα, ενσυνείδητα ή μη, φερέφωνα του.

Το κατεστημένο θέλει τον Άνθρωπο χωρίς προσωπικότητα, χωρίς κριτική σκέψη, χωρίς οράματα, άρα και χωρίς δυνατότητες αντίδρασης και ουσιαστικής παρέμβασης στην ιστορική εξέλιξη. Τον θέλει να άγεται και να φέρεται από τις συνθήκες. Τον θέλει πλήρως υποταγμένο. Τον θέλει δούλο του. Συνεπώς, έχει κάθε συμφέρον να εισάγει και να προωθεί τέτοιες αντιρατσιστικές θεωρίες που διακηρύττουν την πλήρη αδυναμία του Ανθρώπου να πάει ενάντια στις συνθήκες, να πάει κόντρα στο ρεύμα. Έτσι, επιχειρείται μία πλύση εγκεφάλου και μία καλλιέργεια κλίματος ηττοπάθειας και μοιρολατρίας που σκοπό έχει να αποτρέψει οποιαδήποτε σκέψη ριζικής αμφισβήτησης του κατεστημένου.

Με τον τρόπο αυτό, το κατεστημένο ισχυροποιεί και διαιωνίζει την εξουσία του, εφόσον έχει καταφέρει να πείσει μεγάλο μέρος των λαών (αναφερόμαστε στις δυτικές αστικοποιημένες κοινωνίες) ότι:

"Οι συνθήκες (που καθορίζουν τα πάντα, σύμφωνα με την αντιρατσιστική εξουσιαστική γραμμή) δεν είναι ευνοϊκές, άρα οποιαδήποτε προσπάθεια

αμφισβήτησης είναι μάταια".

Αυτό βέβαια οδηγεί τους λαούς στην απογοήτευση, στην αδιαφορία και στην παράδοση άνευ όρων στις διαθέσεις του κατεστημένου, αφού είναι πεπεισμένοι (πιο σωστά: παραμυθισμένοι) ότι τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει. Ο μόνος κερδισμένος τότε είναι το κυρίαρχο σύστημα που μένει να παίζει χωρίς αντίπαλο και να καθορίζει, σε μεγάλο ποσοστό όπως εκείνο επιθυμεί, τις πολιτικο-κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες στις οποίες καλούνται να προσαρμοστούν οι λαοί.

Όσο ισχυρό όμως και να είναι το κατεστημένο, όσο καλοσχεδιασμένη και να είναι η ύπουλη αντιρατσιστική προπαγάνδα του, όσο και να ενισχύονται τα φερέφωνα του, πάντα υπάρχουν κάποιοι αστάθμητοι παράγοντες που δεν μπορούν να προβλεφτούν και να εκτιμηθούν.

Αυτοί οι αστάθμητοι παράγοντες σχετίζονται με αυτούς που πιστεύουν ότι ο Άνθρωπος είναι αυτός που κινεί την Ιστορία, και σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να τον θεωρήσουν έρμαιο των εκάστοτε συνθηκών. Αυτοί πιστεύουν στις δυνατότητες του Ανθρώπου να μεταβάλλει ριζικά -και όχι επιφανειακά- τις επικρατούσες δυσμενείς συνθήκες και να δημιουργήσει ένα καλύτερο αύριο τσακίζοντας το σάπιο κατεστημένο. Αυτοί είναι οι **πραγματικοί ανθρωπιστές**, και όχι οι διάφοροι έμμισθοι (ή χρήσιμοι ηλίθιοι) αντιρατσισταράδες ψευτο-ανθρωπιστές. Αυτοί είναι οι **φυλετιστές** που πιστεύουν στον ελεύθερο Άνθρωπο-πρωταγωνιστή και όχι στον φοβισμένο ανθρωπάκο-κομπάρσο.

Κάποιος θα μπορούσε να υποθέσει ότι, από την στιγμή που στρεφόμαστε ευθέως κατά του αντιρατσισμού, τότε είμαστε ρατσιστές. Αυτό όμως δεν ισχύει.

Εμείς δηλώνουμε φυλετιστές, και όχι ρατσιστές. Ο φυλετισμός πρεσβεύει την αυτόνομη ύπαρξη και ανάπτυξη των διάφορων φυλών στο δικό της ζωτικό χώρο η καθεμία. Απ'την άλλη, ο ρατσισμός υποστηρίζει το δικαίωμα κάποιας φυλής να κατακτά και να εξολοθρεύει τις άλλες, προκειμένου να αποκομίσει η ίδια οφέλη.

Υπάρχει λοιπόν διακριτή και ουσιαστική διαφορά μεταξύ ρατσισμού και φυλετισμού. Την διαφορά αυτή αγνοούν φυσικά οι αντιρατσιστές. Το ορθότερον θα ήταν να αυτοαποκαλούνται αντιφυλετιστές, καθώς είναι υπέρ της καταπατήσεως του ζωτικού χώρου της ντόπιας εθνοφυλετικής ομάδας από τις ορδές των λαθρομεταναστών.

Ο αυτοπροσδιορισμός τους ως "αντιρατσιστές" δεν είναι βέβαια καθόλου τυχαίος, διότι με τον τρόπο αυτό στοχεύουν στο να ερεθίσουν τα αρνητικά συναισθήματα (δικαιολογημένα και μη) των μαζών κατά του δυτικοευρωπαϊκού και αμερικανικού ρατσισμού. Υιοθετούν τον συγκεκριμένο όρο για καθαρά ψυχολογικούς-προπαγανδιστικούς λόγους.

Βλέπουμε λοιπόν ότι το ιδεολόγημα του αντιρατσισμού είναι από την κορυφή ως τα νύχια ένα ψέμα, μία απάτη. Δεν στηρίζεται σε ιστορικά και επιστημονικά δεδομένα, είναι επιφανειακά ανθρωπιστικό αλλά στην ουσία του είναι ακραία αντι-ανθρωπιστικό, ενώ ακόμα και το όνομά του (αντιρατσισμός) δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Γι'αυτό είναι εξαιρετικά χρήσιμο σε αυτό το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα που εκ φύσεως στηρίζεται στο ψέμα και την απάτη προκειμένου να διαιωνίζει την κυριαρχία του.

ΔΙΩΞΕΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ.....

Οι διώξεις εις βάρος εθνικιστών συνεχίζονται στην Ελλάδα του 2007.

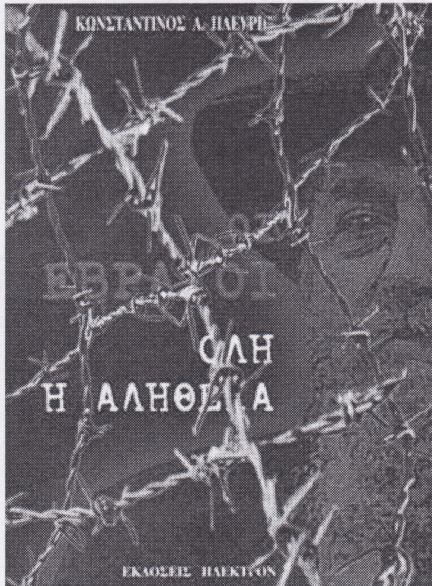
Προ ολίγων ημερών καταδικάστηκε ο ιστορικός-συγγραφέας Κ.Πλεύρης σε 14 μήνες φυλάκιση με 3 χρόνια αναστολή, επειδή διέπραξε το "έγκλημα" να γράψει μερικές αλήθειες που ενόχλησαν τους Εβραίους.

Παρά την αθωωτική πρόταση του Εισαγγελέα, η απόφαση ήταν καταδικαστική.

Φαίνεται πως το (ανθ)ελληνικό κράτος ακολουθεί κατα πόδας τα βήματα άλλων ευρωπαϊκών χωρών που έχουν ποινικοποιήσει οποιαδήποτε κριτική στους Εβραίους και στην βιομηχανία του «ολοκαυτώματος» που έχουν στήσει αυτοί για να τα κονομάνε εις βάρος των κορόιδων των γκόιμ...

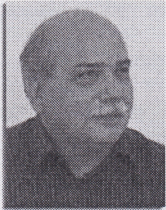
Όσο και να εκπλαγήκαμε, καθώς η εξέλιξη της δίκης κάθε άλλο παρά καταδίκη δεν έδειχνε, συνειδητοποιήσαμε για μία ακόμη φορά πως το υπάρχον κατεστημένο και τα φερέφωνα του που έκαναν την μήνυση στον κ.Πλεύρη, είναι εχθρικότατο απέναντι μας.

ΕΒΡΑΙΟΙ ΦΟΝΙΑΔΕΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Πριν λίγες εβδομάδες συνελλήφθη για ληστεία σε τράπεζα ο Γ.Βούτσης, γιος του μεγαλοστέλεχους του ΣΥΡΙΖΑ, Ν.Βούτση (φάτο). Ο συλληφθείς είναι γνωστός σεσημασμένος αναρχικός και έχει ξανασυλληφθεί και καταδικαστεί για κατοχή βόμβων μολότοφ.

Από την πρώτη στιγμή της σύλληψης (η οποία δεν έγινε από τους μπάτσους αλλά από έναν διερχόμενο φορηγατζή), η κυβέρνηση –και γενικότερα ο πολιτικός κόσμος- έκανε τα αδύνατα δυνατά για να μην γίνει γνωστό το όνομα του συλληφθέντος και να μην κατηγορηθεί ο πολιτικός χώρος στον οποίο κινείται ο πατέρας του. Φυσικά αποτελεί σύμπτωση το ότι ο ΣΥΡΙΖΑ λειτουργεί επί μονίμου βάσεως σαν ομπρέλα προστασίας των αναρχικών...

Οι μπάτσοι πειθάρχησαν φυσικά στις εντολές των πολιτικών προϊσταμένων τους, και η συντριπτική πλειοψηφία των ΜΜΕ σίωπησαν προκλητικά. Τελικώς το όνομα διέρρευσε σε ελάχιστα ΜΜΕ, αλλά φυσικά η υπόθεση θάφτηκε....

Ακόμα και ο ίδιος ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ ο Αλαβάνος ευχαρίστησε τα ΜΜΕ για τον τρόπο που χειρίστηκαν την υπόθεση. Δηλαδή, ευχαρίστησε τους μεγαλοκαναλάρχες για την καλύψη που του παρείχαν...

ΚΡΑΤΟΣ – ΜΜΕ – ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ.....

όλα τα.... καλόπαιδα δουλεύουνε μαζί...

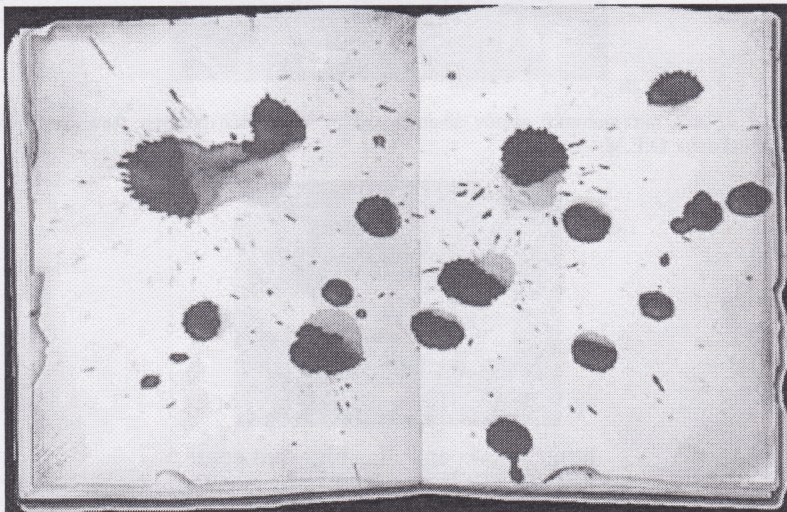

Σχεδόν την ίδια περίοδο που οι Βούτσης & Υιός απολάμβαναν της προκλητικής ανοχής του κράτους, το περίπτερο του βιβλιοπωλείου Νέα Θέσι στην έκθεση βιβλίου στην Διονυσίου Αρειοπαγείτου δεχόταν επίθεση από 40 περίπου αναρχικούς κουκουλοφόρους, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό δύο εργαζομένων και την καταστροφή πολλών βιβλίων.

Τελείως συμπτωματικά, την μέρα εκείνη οι μπάτσοι είχαν εξαφανιστεί από την έκθεση βιβλίου. Φυσικά, δεν έγινε καμμία σύλληψη και οι επιτιθέμενοι έφυγαν σαν κύριοι χωρίς κανείς να τους ενοχλήσει.

Όπως ήταν αναμενόμενο, το θέμα θάφτηκε από τα ΜΜΕ, οι διωκτικές αρχές αδιαφόρησαν και οι πολιτικοί σφύριζαν αδιάφορα.....

Για μία ακόμη φορά, οι παρακρατικοί μηχανισμοί έδρασαν ανενόχλητοι, έχοντας την πλήρη κάλυψη του κατεστημένου...

Στις 8 Δεκεμβρίου, διεξήχθη με επιτυχία μία ανοιχτή εκδήλωση και πορεία στο κέντρο της Αθήνας για το μακεδονικό ζήτημα.

-Η εκδήλωση θάφτηκε φυσικά από τα καθεστωτικά ΜΜΕ, όπως με αντίστοιχο τρόπο είχε θαρτεί και η μεγαλειώδης συγκέντρωση 50.000 Ελλήνων ομογενών στην Μελβούρνη της Αυστραλίας, πάλι για την Μακεδονία.

-Κανένα πατριωτικό κόμμα και καμμία επίσημη οργάνωση του εθνικιστικού χώρου δεν στήριξαν με κανέναν τρόπο την συγκεκριμένη εκδήλωση.

-Οι καιρικές συνθήκες επίσης δεν βοήθησαν καθόλου.

Παρά τις παραπάνω δυσκολίες, η προσέλευση ήταν σίγουρα ικανοποιητική, και ο παλμός ήταν εντυπωσιακός.

Μεταξύ άλλων, εντυπωσιακό παρόν έδωσαν και οι εθνικιστές μαθητές που έχουν αυτό-οργανωθεί στην Ο.Ε.Μ:

<http://www.oem-ellas.blogspot.com/>

**...ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ
ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΘΑ ΕΛΘΟΥΝ**